

Een pestprotocol op de OSB

In dit pestprotocol is vastgelegd dat we pestgedrag op school niet accepteren en mocht het zich (toch) voordoen we dit volgens een vooraf bepaalde handelwijze aanpakken.

I Het pestprotocol

Uitgangspunten

Een pestprotocol kan alleen functioneren als aan bepaalde voorwaarden is voldaan:

1. De OSB is actief in het scheppen van een veilig, pedagogisch klimaat waarbinnen pesten als onacceptabel gedrag wordt ervaren.
2. Pesten moet als een probleem worden gezien door alle direct betrokken partijen: docenten, onderwijsondersteunend personeel, ouders en leerlingen. Met het dit protocol laten alle betrokken partijen zien, dat zij bereid zijn tot samenwerking om de problemen rond pesten aan te pakken.
3. Docenten en onderwijsondersteunend personeel moeten pesten kunnen signaleren en vervolgens duidelijk stelling nemen tegen het pesten.
4. De school dient te beschikken over een directe aanpak wanneer het pesten de kop opsteekt (het pestprotocol).
5. De school ontplooit preventieve (les)activiteiten.

De vijfsporenaanpak

Dit houdt in dat we in de eerste plaats werken aan een goed pedagogisch klimaat, zodat de veiligheid van leerlingen binnen de school zo optimaal mogelijk is en waardoor pesten bespreekbaar gemaakt kan worden.

We ervoor zorgen dat de medewerkers voldoende informatie hebben over het pesten in het algemeen en het aanpakken van pesten. Alle medewerkers van de school moeten een voorbeeldfunctie vervullen bij het signaleren en tegengaan van pestgedrag.

1. Het bieden van steun aan de jongere die gepest wordt

- Het probleem wordt serieus genomen.
- Er wordt uitgezocht wat er precies gebeurd is.
- Er wordt overlegd over mogelijke oplossingen.
- Het aanbieden van hulp door de mentor, DSL, zorgcoördinator of de schoolmaatschappelijk werker.

2. Het bieden van steun aan de pester

- Het confronteren van de jongere met zijn gedrag en de gevolgen hiervan voor de gepeste en pester.
- De achterliggende oorzaken boven tafel proberen te krijgen.
- Wijzen op het gebrek aan empathisch vermogen dat zichtbaar wordt in het gedrag.
- Het aanbieden van hulp (desnoods verplicht) door de mentor, DSL, de zorgcoördinator of de schoolmaatschappelijk werker.

3. Het betrekken van de 'middengroep' bij het pesten

- Het bespreken van het pesten door de mentor met de hele klas
- Het benoemen van de rol van alle leerlingen en die van de school.
- Er wordt gesproken over mogelijke oplossingen en wat de klas kan bijdragen aan een verbetering van de situatie.
- Het is van belang dat de mentor hier later nog eens op terugkomt, zodat leerlingen ook bewust worden hoe zij samen invloed kunnen hebben op een veilige omgeving.

4. Het bieden van steun aan de ouders

- Ouders die zich zorgen maken over pesten worden altijd serieus genomen.
- De school werkt samen met de ouders om het pesten aan te pakken.
- De school geeft adviezen aan de ouders in het omgaan met hun gepeste of pestende kind.

- De school verwijst de ouders zo nodig naar deskundige hulpverleners.
- De ouders van leerlingen die gepest worden, kunnen er moeite mee hebben, dat hun kind aan zichzelf zou moeten werken. Ieder kind verlangt ernaar om zich prettig en zelfverzekerder te voelen, begeleiding of een (sociale vaardigheids-) training kan daaraan bijdragen.

5. Preventieve maatregelen

- Elke mentor bespreekt aan het begin van het schooljaar de algemene afspraken en regels in de klas. Het onderling plagen en pesten wordt hierbij genoemd en onderscheiden. Tevens bespreekt de mentor in zijn klas het pestprotocol. Duidelijk moet gesteld worden dat pesten altijd gemeld moet worden en niet als klikken maar als hulp bieden of vragen wordt beschouwd.
- In de leerjaren 1 t/m 3 wordt aandacht besteed aan pesten in een aantal lessen. De leerlingen onderschrijven aan het eind van deze les(sen) een aantal samen gemaakte afspraken (het non-contract).
- Indien een mentor of docent daartoe aanleiding ziet, besteedt hij expliciet aandacht aan pestgedrag in een groepsgesprek. Hierbij worden de rol van de pester, het slachtoffer, de meelopers en de stille getuigen benoemd.
- Van de gesprekken rond pesten worden aantekeningen gemaakt, die door de mentor worden bewaard Magister van zowel de leerling die pest als van de leerling die gepest wordt.

II Het stappenplan na melding van pesten

A. De mentor

1. Wanneer het pesten plaatsvindt in klassenverband, praat de mentor eerst met de gepeste en later met de pester apart. Vervolgens organiseert de mentor een gesprek tussen beide leerlingen en probeert tot goede afspraken te komen.
2. De mentor neemt contact op met de ouders van de pester en de gepeste en betreft hen bij de oplossing. Wij verwachten van ouders een actieve opstelling: dat zij het gebeurde serieus nemen en met hun kind bespreken hoe deze zijn gedrag kan bijstellen.
3. De mentor bespreekt direct het vervolgtraject indien het pesten zich herhaalt.
4. De mentor praat met de klas. Dit is belangrijk in verband met het herstellen van de groeps sfeer en om te benadrukken welke verantwoordelijkheid ieder groeps lid heeft.
5. Indien het probleem escaleert, overlegt de mentor met DSL over het gedrag de van de leerling(en). Hij zorgt ervoor dat de gebeurtenissen en de afspraken die zijn gemaakt in Magister staan.
6. Indien het probleem escaleert (zie 4) worden de ouders/verzorgers op de hoogte gesteld en zo nodig betrokken bij het vinden van een oplossing.

B. De Deelschoolleider

1. De DSL kan, na onderling overleg, de rol van de mentor overnemen bij escalatie van pestgedrag en wanneer het pesten het klassenverband overstijgt.
2. Deze heeft zo nodig een gesprek met de gepeste en de pester apart of organiseert direct een gesprek tussen beiden.
3. In het contact met de pester is het doel drieledig, namelijk:
 - confronteren
 - mogelijke achterliggende problematiek op tafel krijgen
 - helderheid geven over het vervolgtraject bij herhaling van pesten.
4. In het contact met de gepeste wordt gekeken of hij bepaald gedrag vertoont, waardoor hij een gemakkelijk doelwit vormt voor pesters.
5. Hij adviseert zo nodig, zowel aan de pester als de gepeste, hulp op vrijwillige basis door de smw'er.
6. Hij stelt alle betrokken ouders op de hoogte wanneer er sprake is van herhalingsgedrag, verzoekt hen om met hun kind te praten en stelt hen op de hoogte van het vervolgtraject.
7. Hij bespreekt de mogelijkheden tot hulp met de ouders.
8. Hij koppelt alle informatie weer terug naar de mentor.

C. De taak van docenten

Docenten hebben vooral een signalerende rol. Wanneer zij pesten waarnemen of redenen hebben om pesten te vermoeden, wordt er van hen verwacht dat zij hierop adequaat reageren en een melding doen bij de mentor om hulp en overleg in gang te zetten. *Daarnaast wordt van een docent verwacht dat deze duidelijk is in zijn optreden en weet hoe te handelen.*

D. De rol van de SMW'er

1. Hij ondersteunt, in overleg met de zorgcoördinator, waar nodig mentoren en DSL tijdens de verschillende fasen in het proces.
2. Hij biedt, in overleg met de zorg coördinator, op vrijwillige basis individuele begeleiding aan de pester en de gepeste.
3. Hij biedt, in overleg met de zorg coördinator, een sociaal-emotionele training aan voor het eerste en tweede leerjaar.
4. Hij kan waar nodig een inbreng hebben tijdens de mentorlessen.
5. Hij biedt, in overleg met de zorg coördinator, kleinere trainingen aan bij specifieke hulpvragen, zoals bijvoorbeeld een assertiviteitstraining.
6. Hij speelt een rol bij het verwijzen naar een instantie waar gepeste of pester adequate hulp kan krijgen.

E. Schorsing

Wanneer een leerling – na alle maatregelen - opnieuw vervalt in pesten volgt een schorsing van een dag. Als er ook daarna geen verbetering geconstateerd wordt krijgt de pestende leerling een langere schorsing, dit in overleg met de DSL.

F. Verwijdering

Wanneer de leerling ondanks alle inspanningen van de betrokken partijen blijft volharden in het ongewenste pestgedrag liggen er geen perspectieven meer tot verandering. De OSB kan en wil dan geen verantwoordelijkheid meer nemen voor de veiligheid van de overige leerlingen. Er rest dan niets anders dan verwijdering. Er gezocht naar een andere school.

Tenslotte:

Het hierboven weergegeven stappenplan is een *algemene* leidraad; als een interventie succes heeft, kunnen vervolgstappen achterwege blijven. Het in het stappenplan genoemde traject bij aanhoudend pesten is geen automatisme; per leerling wordt bekeken welke maatregelen het meest passend zijn. Van belang is en blijft vooral: inzetten op een veilig schoolklimaat waarin pesten niet thuishoort!